

Sygn. akt IIIIRC 678/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2013r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Krzyków III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Karolina Kosikowska- Kosmala

Protokolant: sekr. sąd. Joanna Mann

Po rozpoznaniu w dniu 12 kwietnia 2013r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa małoletnich M. i D. K. reprezentowanych przez przedstawicielkę ustawową M. K. (1)

przeciwko K. K. (1)

o podwyższenie alimentów

oraz

z powództwa M. K. (2)

przeciwko K. K. (1)

o alimenty

I. podwyższa alimenty od pozwanego K. K. (1) na rzecz małoletniej powódki M. K. (3) z kwoty po 1400zł miesięcznie, ustalonej wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 16 marca 2009r. w sprawie o sygn. akt XIIIIRC 247/09 do kwoty po 1600zł (jeden tysiąc sześćset złotych) miesięcznie, poczynając od dnia 27 września 2012r., płatne z góry do dnia 10-go każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w ich płatności, do rąk matki M. K. (1) - jako ustawowej przedstawicielki małoletniej powódki;

II. podwyższa alimenty od pozwanego K. K. (1) na rzecz małoletniej powódki D. K. z kwoty po 1200zł miesięcznie, ustalonej wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 16 marca 2009r. w sprawie o sygn. akt XIIIIRC 247/09 do kwoty po 1400zł (jeden tysiąc czterysta złotych) miesięcznie, poczynając od dnia 27 września 2012r., płatne z góry do dnia 10-go każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w ich płatności, do rąk matki M. K. (1) - jako ustawowej przedstawicielki małoletniej powódki;

III. w pozostałej części powództwo oddala;

IV. nakazuje pozwanemu K. K. (1) uiścić na rzecz Skarbu Państwa kwotę 240zł tytułem opłaty sądowej, od uiszczenia której małoletnie powódki były zwolnione;

V. koszty zastępstwa procesowego wzajemnie znosi;

VI. wyrokowi w punktach I i II nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Na oryginalnie właściwy podpis.

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 27 września 2012 r. małoletnie powódki M. i D. K. reprezentowane przez przedstawicielkę ustawową M. K. (1) działającą przez pełnomocnika w osobie adwokata, domagały się od pozwanego K. K. (1) podwyższenia alimentów ustalonych wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu w sprawie sygn. akt XIII RC 247/09 na rzecz M. K. (3) z kwoty po 1.400 zł do kwoty 2.000 zł miesięcznie oraz na rzecz D. K. z kwoty po 1.200 zł do kwoty po 1.800 zł miesięcznie, począwszy od września 2012 r., płatnych z góry do rąk przedstawicielki ustawowej małoletnich powódek M. K. (1) do 10 dnia każdego miesiąca.

M. K. (1) wniosła nadto w swoim imieniu o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz alimentów w wysokości 1.000 zł począwszy od września 2012 r., płatnych z góry do 10 dnia każdego miesiąca.

W uzasadnieniu pozwu przedstawicielka ustawowa małoletnich powódek wskazała, iż alimenty uiszczane dotychczas przez pozwanego są niewystarczające dla pokrycia wszelkich aktualnych potrzeb dzieci albowiem ich koszty utrzymania od wydania poprzedniego orzeczenia w przedmiocie alimentów znacznie wzrosły, przede wszystkim z uwagi na podjęcie przez małoletnie nauki w szkole oraz uczęszczanie na dodatkowe zajęcia pozalekcyjne.

Przedstawicielka ustawowa małoletnich powódek wskazała, iż nie jest w stanie sama ponieść tak wysokich kosztów, a dotychczasowa kwota alimentów nie wystarcza na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb małoletnich. Podała nadto, iż z uwagi na konieczność zapewnienia opieki córkom oraz stan zdrowia zmuszona była ograniczyć swoje zatrudnienie i obecnie pracuje w wymiarze pełnego etatu w charakterze lekarza stomatologa w Centrum Stomatologicznym przy ul. (...) we W., gdzie osiąga miesięczne wynagrodzenie w wysokości 2.156, 72 zł netto. Wyjaśniła, iż uzyskiwany przez nią dochód nie pozwalał jej na zaspokajanie swoich potrzeb na poziomie jaki miała zapewniony w czasie trwania małżeństwa z pozwanym.

Odnosząc się do możliwości zarobkowych pozwanego, powódka wskazała, iż jest on zatrudniony w spółce (...) z siedzibą w W. na stanowisku starszego managera, gdzie osiąga dochód w wysokości ok. 20.000 zł netto.

W odpowiedzi na pozew, pozwany wniósł o oddalenie powództwa zarówno małoletnich jaki i M. K. (1) oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

Pozwany podniósł, że przedstawione przez matkę małoletnich wyliczenia odnośnie potrzeb dzieci są zawyżone i nie znajdują potwierdzenia w przedłożonym do pozwu materiale dowodowym. Dodał, iż utrzymuje on regularny kontakt z córkami, a także spędza z nimi ferie i wakacje, podczas których ponosi koszty utrzymania dzieci. Ponadto zaspokaja także szereg ich innych potrzeb jak zakup odzieży, wyjazdy wakacyjne czy sprzęt narciarski.

Odnosząc się zaś do żądania pozwanej M. K. (1), pozwany wskazał, że zataiła ona okoliczność, iż w wyniku podziału majątku wspólnego stron uzyskała od pozwanego kwotę 95.000 zł oraz fakt prowadzenia działalności gospodarczej – gabinetu stomatologicznego. Pozwany wyjaśnił nadto, iż obecnie uzyskuje on wynagrodzenie w wysokości ok. 14.000 zł netto miesięcznie, jednakże posiada znaczące zobowiązania jak kredyt hipoteczny na prawie 1 mln. zł oraz spłaca dwie pożyczki zaciągnięte celem spłaty pozwanej M. K. (1).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnie M. K. (3) ur. (...) i D. K. ur. (...) pochodzą ze związku małżeńskiego K. K. (1) i M. K. (1).

Dowód: skrócone akty urodzenia małoletnich znajdujące się w aktach Sądu Okręgowego we Wrocławiu o sygn. XIII RC 247/09

Wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 16 marca 2009 r. w sprawie XIII RC 247/09, którym to rozwiązano przez rozwód małżeństwo K. i M. K. (1), zasądzone od K. K. (1) na rzecz małoletnich M. i D. K. odpowiednio kwotę kwoty po 1.400 zł i 1.200 zł tytułem alimentów.

Wyrokiem tym uregulowano także kwestię władzy rodzicielskiej nad małoletnimi powierzając jej wykonanie matce z jednoczesnym jej ograniczaniem ojcu do współdecydowania o istotnych sprawach małoletnich i do prawa

utrzymywania z nimi osobistych kontaktów w co drugi weekend każdego miesiąca od soboty od godziny 7.00 do niedzieli do godziny 18.00 z prawem zabierania dzieci poza miejsce zamieszkania matki oraz przez jeden miesiąc wakacji letnich i jeden tydzień ferii zimowych.

Dowód: akta Sądu Okręgowego we Wrocławiu o sygn. XIII RC 247/09

W chwili wydania powyższego wyroku, to jest w dniu 16 marca 2009 r. powódki miały odpowiednio: małaletnia M. – 5 lat, małaletnia D. - 3 lata. Powódki uczęszczały wówczas do przedszkola i mieszkały wraz z matką w mieszkaniu przy ul. (...) we W. stanowiącym własność jej rodziców, którego miesięczny koszt utrzymania wynosił ok. 700 zł. Koszt przedszkola i zajęć języka angielskiego wynosił łącznie 760 zł. Małaletnie uczęszczały nadto na basen, co wiązało się z opłatą w wysokości 65 zł miesięcznie oraz na zajęcia W (...) (30 zł miesięcznie). Małaletnie często zapadały na infekcje. Koszt zakupu leków wynosił łącznie 350-400 zł miesięcznie. Małaletnia M. miała zdiagnozowaną alergię.

Z uwagi na częste infekcje małaletnich, koniecznym było korzystanie z pomocy opiekunki, która przychodziła do dzieci dwa razy w tygodniu. Wynagrodzenie opiekunki wyniosło 15 zł/godzinę – w przypadku opieki and dwójką dzieci lub 10 zł na godzinę, jeśli opiekowała się tylko jedną z dziewczynek.

Matka małaletnich M. K. (1) była zatrudniona w charakterze lekarza stomatologa na podstawie umowy o pracę w Centrum stomatologicznym (...) oraz w Centrum (...) (umowa zlecenia), z których to tytułów uzyskiwała łączny dochód w wysokości ok. 1.800 zł netto.

Pozwany K. K. (1) w marcu 2009 r. był zatrudniony na stanowisku starszego menagera w (...) Sp. z o.o. za wynagrodzeniem w wysokości ok. 17.000 zł netto miesięcznie. Pozwany mieszkał i pracował w W., gdzie wynajmował mieszkanie za kwotę 1.350 zł. Pozwany spłacał kredyt w wysokości 597.805,05 zł zaciągnięty przez małżonków na zakup domu w zabudowie szeregowej we W.. Rata kredytu wynosiła 3.849, 23 zł miesięcznie.

Dowód: akta Sądu Okręgowego we Wrocławiu o sygn. XIII RC 247/09, umowa kredytu z dnia 13 marca 2007 r. – k. 294-297

Obecnie powódki mają odpowiednio: małaletnia M. – 9 lat, małaletnia D. – 7 lat. Uczęszczają do szkoły podstawowej. Nadal mieszkają wraz z matką w mieszkaniu przy ul. (...) we W.. Opłaty mieszkaniowe wraz z energią elektryczną i internetem wynoszą ok. 700 zł. Obie dziewczynki chorują na atopowe zapalenie skóry, przy czym u małaletniej D. ma ono podłoże żywieniowe, co wiąże się z koniecznością utrzymywania odpowiedniej diety (bez konserwantów). Korzystają nadto ze specjalistycznych kosmetyków. Łącznie usprawiedliwione potrzeby małaletnich wynoszą ok. 4000 zł miesięcznie. M. wynoszą ok. 2.200 zł miesięcznie, małaletniej D. – ok. 2.000 zł miesięcznie. Obie małaletnie dwa razy w tygodniu uczęszczają na zajęcia taneczne w domu kultury – koszt jednych zajęć to 10 zł (120 zł rocznie). Małaletnie uczęszczają nadto na basen, co wiąże się z wydatkiem w wysokości ok. 120 zł miesięcznie na każdą z dziewczynek. Miesięczny koszt zakupu żywności wynosi 500 zł w przypadku małaletniej D. (w tym 80 zł miesięcznie obiady w szkole) i 700 zł w przypadku małaletniej M. (w tym 170 zł obiady w szkole). Koszt zakupu odzieży i obuwia to wydatek rzędu ok. 200 zł miesięcznie na każdą z małaletnich. Koszt wyprawki szkolnej ok. 700 zł, a więc ok. 60 zł miesięcznie. Wycieczki szkolne to ok. 50 zł miesięcznie. Podobnie jak koszt organizacji urodzin małaletnich). Małaletnia M. uczęszcza na dodatkowe zajęcia z języka niemieckiego, co łączy się z wydatkiem w wysokości ok. 30 zł miesięcznie, poza tym małaletnie uczęszczają na dodatkowe lekcje języka angielskiego ponosząc z tego tytułu koszty w wysokości ok. 150 zł miesięcznie za każdą z dziewczynek. Łączny wydatek na czasopisma to ok. 100 zł miesięcznie. Małaletnie otrzymują od matki kieszonkowe w wysokości po 40 zł miesięcznie. Małaletnia M. uczęszcza do grupy (...) organizującej wycieczki po W.. Ich koszt to ok. 20 zł miesięcznie. Koszt zakupu specjalistycznych kosmetyków dla małaletnich (...) to wydatek w wysokości po 100 zł miesięcznie. Matka małaletnich w czasie swoich nieobecności w domu korzysta sporadycznie z pomocy opiekunki, której płaci ok. 600 zł miesięcznie. Koszty leczenia dziewczynek to ok. 100 zł miesięcznie na każdą z nich. Po ok. 50 zł miesięcznie małaletnie przeznaczają na rozrywkę (kino, łyżwy).

Dowód: przesłuchanie przedstawicielki ustawowej małaletnich powódek – k. 397-399, faktury VAT za zakup leków, odzieży, kosmetyków itp. – k. 12-71, k. 79-93, k. 96-101, k. 103-112, 116-163, k. 166, k. 183-185, k. 176-177, k. 187,

191-204, k. 208-209, k. 211- 218, k. 223-225, k. 227, k. 237, k. 256, k. 258-259, potwierdzenia przelewów i dowody wpłaty - k. 72-75, k. 102, 171-175, k. 206, k. 219-222, k. 234-235, k. 238-243, 254-255, informacja SM (...) – k. 245-246, rachunki za energię elektryczną – k. 249-253, zaświadczenie lekarskie z dnia 17 sierpnia 2012 r. – k. 351

Przedstawicielka ustawowa małoletnich powódek M. K. (1) ma obecnie 38 lat. Posiada wykształcenie wyższe stomatologiczne. Nadal jest zatrudniona w charakterze stomatologa w (...) S.C. za wynagrodzeniem w wysokości 2.156,72 zł netto. Wcześniej, do 30 marca 2011 r., powódka prowadziła dodatkowo działalność gospodarczą-prywatną praktykę stomatologiczną, którą zawiesiła. Powódka raz w miesiącu ma dyżur w soboty.

W ramach podziału majątku wspólnego, M. K. (1) otrzymała od pozwanego w okresie styczeń-luty 2012 r. kwotę 95.000 zł tytułem spłaty przypadającego jej udziału we własności domu w zabudowie szeregowej przy ul. (...) we W..

Matka małoletnich, z racji wykonywanego zawodu cierpi na bóle kręgosłupa i głowy. Ponadto w 2012 r. zdiagnozowani u niej wadę wzroku – krótkowzroczność.

dowód: przesłuchanie przedstawicielki ustawowej małoletnich powódek – k. 389verte-391verte, akt notarialny rep. A num. 482/2012 r. z dnia 23 stycznia 2012 r. – k. 283-284, potwierdzenie przelewów na rzecz powódki kwoty 95.000 zł – k. 285-286, karta informacyjna pobytu na izbie przyjęć – k. 358, informacja z poradni neurologicznej – k. 359, wyniki badań okulistycznych – k. 76

Pozwany K. K. (3) ma obecnie 42 lata, z wykształcenia jest fizykiem. Nadal zatrudniony jest na stanowisku starszego menedżera w (...) Sp. z o.o. za wynagrodzeniem w wysokości ok. 14. 545, 85 zł netto miesięcznie. W 2012 r. otrzymał premię roczną w wysokości 33.700 zł.

Pozwany nadal mieszka w W., gdzie wynajmuje mieszkanie za kwotę 1250 zł miesięcznie wraz z opłatami.

Nadal spłaca kredyt hipoteczny zaciągnięty na zakup domu w zabudowie szeregowej przy ul. (...) we W.. Termin spłaty przypada na 2037 r. Rata kredytu wynosi 3.400 zł plus obowiązkowe ubezpieczenie na życie i ubezpieczenie nieruchomości – 161 zł miesięcznie. Celem spłaty matki małoletniej pozwany w 2011 r. zaciągnął dwie pożyczki z terminem spłaty na luty 2014 r. u osób prywatnych – ciotki E. K.(24.000 zł) i znajomej A. N. (1)(50.000 zł), które spłaca łącznie kwotą ok. 3.100 zł.

Poza małoletnimi powódkami, pozwany nie posiada innych osób na utrzymaniu. Miesięczne wydatki pozwanego, oprócz alimentów i spłaty kredytu to – ok. 2400 zł miesięcznie, na co składają się wydatki na wyżywienie, odzież, zakup benzyny celem podróży do W., do córek. Pozwany ponosi nadto koszty utrzymania domu we W., które wynoszą ok. 280 zł miesięcznie.

Pozwany widuje się z małoletnimi zazwyczaj dwa razy w miesiącu, chyba, że nie pozwalają mu na to obowiązki służbowe. W czasie spotkań małoletnie przebywają u matki pozwanego A. K., której pozwany przekazuje 1.000 zł celem utrzymania dzieci w tym czasie. Ponadto pozwany spędza z małoletnimi tydzień ferii i od 3 - 4 tygodni wakacji, w trakcie których zapewnia im wyjazdy na narty lub nad morze, opłacając takie wydatki jak nauka instruktora narciarskiego. Dodatkowa zabiera córki na dwa dni Świąt Bożego Narodzenia.

W 2012 r. pozwany spędził z córkami ferie zimowe w Hotelu (...) w K., w 2011 r. zabrał małoletnie do S.. W wakacje letnie pozwany zabiera małoletnie do U., gdzie przebywają 3-4 tygodnie, najpierw z pozwanym, a potem z uwagi na fakt, że pozwany nie dysponuje tak długim urlopem, z babką ojczyzną. Koszty wyjazdu w całości pokrywa pozwany.

Pozwany poza płaconymi regularnie alimentami, przekazuje córkom okazjonalne prezenty, kupuje odzież i zabiera je na wycieczki. Pokrywa także ich koszty utrzymania w czasie kontaktów.

K. K. (1) utrzymuje nadto z córkami częsty kontakt telefoniczny.

Pozwany cierpi na nawracające zaburzenia neurologiczne jak drętwienie kończyn, zaburzenia czucia oraz bóle głowy, a także nadciśnienie tętnicze. Z powyższego powodu w okresie od 12 -15.06.2012 był hospitalizowany.

dowód: przesłuchanie pozwanego – k. 397-399, umowa o kredyt hipoteczny – k. 294-296, umowa zwolnienia z długu M. K. – k. 297, potwierdzenia przelewów na spłaty pożyczek i kredytów – k. 298-300, k. 304-309, k. 325-327, k. 364-372, k. 374-381, faktura za pobyt w hotelu (...) – k. 316, umowa pożyczki z A. N. – k. 301, faktura VAT – k. 319, deklaracja przystąpienia do ubezpieczenia wraz z umową ubezpieczenia – k. 320-321, potwierdzenie przelewów na rzecz A. K. – k. 322-324, potwierdzenie przelewów za najem – k. 328-330, faktura za gaz – k. 332-333, faktura za energię elektryczną – k. 334, rozliczenie opłat za wywóz odpadów – k. 335, faktura za dostawę wody – k. 336, karta informacyjna leczenia szpitalnego – k. 383-384, zaświadczenia o zarobkach powoda - k. 387-388 i k. 395

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo częściowo zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawą materialnoprawną żądania małoletnich D. i M. K. (5) był przepis art. 138 k.r.o., stanowiący, iż w razie zmiany stosunków zarówno uprawniony jak i zobowiązany do alimentacji może żądać zmiany orzeczenia w przedmiocie obowiązku alimentacyjnego.

M. K. (3) zaś, z uwagi na orzeczenie rozvodu z pozwanym bez orzekania o winie, żądanie swe wywodziła z treści art. 60 § 1 k.r.o. zgodnie, z którym, małżonek rozwiedziony, który nie został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia i który znajduje się w niedostatku, może żądać od drugiego małżonka rozwiedzonego dostarczania środków utrzymania w zakresie odpowiadającym usprawiedliwionym potrzebom uprawnionego oraz możliwościom zarobkowym i majątkowym zobowiązanego.

Przedmiotem badania sądu w zakresie żądania małoletnich powódek było więc ustalenie czy od daty poprzedniego orzeczenia dotyczącego wysokości świadczeń alimentacyjnych, nastąpiła zmiana stosunków, uzasadniająca zmianę dotychczasowego zakresu obowiązku alimentacyjnego pozwanego. W myśl utrwalonego orzecznictwa i piśmiennictwa, zmianą stosunków jest zmiana okoliczności, od których zależy istnienie i zakres obowiązku alimentacyjnego, a więc zmiana możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanych, a także – zmiana usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 lipca 1974 r., sygn. akt II CO 9/74, publ. LEX nr 7560, a także: J. Pietrzykowski w: Kodeks rodzinny i opiekuńczy z komentarzem, pod red. J. Pietrzykowskiego, Warszawa 1990, str.561). Sąd przeanalizował sytuację pozwanego w zakresie jego możliwości majątkowych i zarobkowych, a także sytuację małoletnich powódek w kontekście ich potrzeb. Tym samym poprzez porównanie warunków istniejących w dacie wyroku Sądu Okręgowego ustalającego obowiązek alimentacyjny pozwanego wobec powódek na łączną kwotę 2.600 zł miesięcznie z warunkami obecnymi, Sąd mógł ocenić, czy zachodzi przesłanka z art. 138 k.r.o., będąca jedyną podstawą uwzględnienia żądania zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego. Sąd zważył również na dyspozycję przepisu art. 133 § 1 k.r.o., w myśl którego obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dziecka, które nie jest w stanie jeszcze utrzymać się samodzielnie, polega na zaspokajaniu jego potrzeb i wynika z niezdolności dziecka do samodzielnego utrzymania się. Z treści art. 128 k.r.o. wynika, iż obowiązkiem alimentacyjnym jest obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania. Zaś przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumie się głównie jego potrzeby bieżące. Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego, usprawiedliwione potrzeby obejmują przede wszystkim środki utrzymania zapewniające uprawnionemu warunki bytowania odpowiadające jego wiekowi, stanowi zdrowia i innym jego cechom oraz okolicznościom natury społecznej i gospodarczej, w której osoba ta się znajduje (uchwała SN z dnia 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/86, OSNC 1988/4/42).

W zakresie oceny żądania powódki M. K. (1) koniecznym było natomiast zbadanie, czy obecna sytuacja materialna powódki uzasadnia przyjęcie, iż znajduje się ona w niedostatku.

Ustawa nie definiuje pojęcia niedostatku. Uczynił to natomiast Sąd Najwyższy w uchwale pełnego składu izby cywilnej i administracyjnej w sprawie wytycznych w zakresie wykładni prawa i praktyki sądowej w sprawach o alimenty z dnia 16 grudnia 1987 r. (M.P.88.6.60). W pkt III uchwały Sąd Najwyższy wyjaśnił: "Niedostatek występuje wtedy, gdy uprawniony nie może w pełni własnymi siłami, z własnych środków, zaspokoić swych usprawiedliwionych potrzeb". Charakteryzując bliżej to pojęcie Sąd Najwyższy ponadto stwierdził: „Zaspokojenie potrzeb każdego człowieka powinno nastąpić przede wszystkim z jego własnych środków. Dotyczy to dochodów z pracy, z majątku, ze świadczeń z ubezpieczenia lub zabezpieczenia społecznego. Nie odnosi się ono, bowiem tylko do takiego stanu, gdy uprawniony do alimentacji nie posiada żadnych środków utrzymania, lecz określa także i taką sytuację materialną osoby uprawnionej, gdy nie może ona w pełni zaspokoić swoich usprawiedliwionych potrzeb”.

Dokonując oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, Sąd w zakresie żądania małoletnich D. i M. K. (5) uznał, iż nastąpiła taka zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 k.r.o., która uzasadniała podwyższenie alimentów, jednakże w zakresie niższym aniżeli wynikający z żądania pozwu. Jednocześnie, zdaniem Sądu sytuacja materialna i możliwości zarobkowe matki małoletnich nie uzasadniają przyjęcia, iż znajduje się ona w niedostatku i nie ma możliwości aby własnymi siłami zaspokoić swoje usprawiedliwione potrzeby.

Oceniając pierwsze powództwo, Sąd uwzględnił żądania małoletnich powódek częściowo, kierując się zakresem powołanych zmian. W konsekwencji Sąd zasądził na rzecz małoletnich alimenty w kwocie wyższej o 200 zł w stosunku do dotychczasowej kwoty, gdyż uznał, że od czasu wydania poprzedniego orzeczenia w przedmiocie alimentów sytuacja życiowa małoletnich uległa zmianie, jednakże nie w takim stopniu by uzasadniało to podwyższenie alimentów do łącznej kwoty 3.800 zł, której domagały się powódki.

Sąd uznał, iż usprawiedliwione potrzeby powódek zwiększyły się do daty poprzedniego orzeczenia i obecnie wynoszą łącznie ok. 4.000 zł miesięcznie. Znamiennym dla Sądu był przy tym fakt, iż na taką samą kwotę oszacowała łączne potrzeby córek ich matka podczas przesłuchania w dniu 15 lutego 2013 r.

Mając na względzie indywidualne cechy małoletnich powódek jak i fakt, że są one ciągle w fazie rozwoju, Sąd uznał, iż aktualne ich potrzeby w zakresie żywienia, ubrania, leczenia, mieszkania i wykształcenia uzasadniają podwyższenie kwoty poprzednio zasądzonych alimentów. Sąd zgodził się z twierdzeniem małoletnich powódek co do faktu zwiększenia się ich potrzeb finansowych, gdyż jest to naturalną kolejną rzeczą związaną ze wzrostem i rozwojem małoletnich. Zważyć należy, iż ostatnie orzeczenie alimentacyjne miało miejsce w 2009 r. Zasady doświadczenia życiowego prowadzą do wniosku, że niewątpliwie wzrosły w tym okresie koszty utrzymania małoletnich powódek, chociażby z tego powodu, iż są one obecnie uczennicami szkoły podstawowej, co wiązało się z koniecznością zakupu wyprawki szkolnej czy podjęcia dodatkowych zajęć np. z języka angielskiego, a także rozwojem ich zainteresowań – obie powódki trenują taniec. Jak bowiem wyjaśnił Sąd Najwyższy, już sama różnica wieku małoletnich spowodowana upływem czasu od daty orzeczenia określającego wysokość renty alimentacyjnej uzasadnia wzrost potrzeb związany z uczęszczaniem do szkoły, pobieraniem dodatkowych lekcji itp., co pociąga za sobą konieczność ponoszenia zwiększonych wydatków (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 1 czerwca 1965 r., I CZ 135/64, nie publ.). Jednocześnie, Sąd miał na uwadze, iż wzrost niektórych potrzeb powódek został zrównoważony przez brak konieczności uiszczania opłat z przedszkole, co wiązało się z łącznym wydatkiem ok. 800 zł miesięcznie.

Dokonując dalszych ustaleń w zakresie potrzeb małoletnich, Sąd miał nadto na uwadze, iż chorują one na atopowe zapalenie skóry, co wiąże się z koniecznością zakupu specjalistycznych kosmetyków i stosowania diety (w przypadku małoletniej M.). Sąd nie wziął pod uwagę twierdzeń pozwanego, iż sytuacja materialna matki małoletnich nie uzasadnia uczęszczania przez córki na zajęcia dodatkowe. Pamiętać bowiem należy, iż dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z obojgiem rodziców i w świetle możliwości zarobkowych pozwanego i konieczności dbania o jak najlepszy rozwój dzieci, uczęszczania na dodatkowe zajęcia, nie można uznać za zbytek. Podobnie w ocenie Sądu kwota 100 zł łącznie na czasopisma dla małoletnich nie jest nieuzasadniona i znajduje odzwierciedlenie w dzisiejszych realiach rynkowych.

Jednocześnie Sąd nie uznał przedstawionego przez matkę powódek kosztu zakupu odzieży i obuwia dla małoletnich w wysokości 400-1.300 zł miesięcznie. Koszty takie w ocenie Sądu są nie tylko nieracjonalne w przypadku 7 i 9-letniej dziewczynki, ale także nie znajdują potwierdzenia w przedłożonych przez powódkę fakturach, tym bardziej, że jak wskazał pozwany, on także kupuje dzieciom odzież. Zdaniem Sądu kwota po 200 zł miesięcznie, a więc po 2.400 zł rocznie w zupełności zaspokaja potrzeby dziewczynek w wieku powódek, także z uwzględnieniem konieczności zakupu odzieży i obuwia sezonowego.

Ustalając miesięczny koszt utrzymania małoletnich, Sąd nie wziął pod uwagę wydatków już poczynionych przez ich matkę bez udziału pozwanego – jak zakup mebli czy koszty organizacji przyjęcia z okazji I Komunii Świętej albowiem, do dochodzenia tego typu roszczeń, Kodeks Rodzinny i Opiekuńczy przewiduje instytucję regresu, alimenty zaś, co do zasady służą zaspokojeniu potrzeb jedynie bieżących lub przyszłych, lecz pewnych.

Podobnie, Sąd w wymiarze alimentów nie uwzględnił wyjazdów wakacyjnych małoletnich, albowiem jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, pozwany także zapewnia córkom, i to na wysokim poziomie, wypoczynek i brak podstaw, aby obciążać go tym wydatkiem podwójnie.

Dokonując oceny zarobkowych możliwości pozwanego, Sąd ustalił, iż od chwili wydania poprzedniego orzeczenia nie uległy one istotnej zmianie. Pozwany, z uwzględnieniem premii rocznej nadal uzyskuje bowiem wynagrodzenie w wysokości ok. 17.000 zł miesięcznie netto. Niemniej jednak, z uwagi na wysokie zarobki, pomimo braku ich znaczącego wzrostu, ma on możliwość płacenia alimentów w wyższym aniżeli dotychczas wymiarze tj. z uwzględnieniem wyższych potrzeb małoletnich córek, adekwatnie do poczynionych przez Sąd ustaleń.

Skoro więc obecne potrzeby małoletnich wynoszą ok. 4.200 zł, to pozwany płaci alimenty w wysokości 3.400 zł ponosić będzie 75 % kosztów utrzymania córek, co zdaniem Sądu jest zasadnym z uwagi an fakt, że matka małoletnich, w znaczącej mierze realizuje swój obowiązek poprzez osobiste starania o wychowanie i utrzymanie córek. Taka dysproporcja w ciężarze alimentacyjnym jest nadto wynikiem dużej różnicy w wysokości zarobków stron; pozwany bowiem zarabia prawie osiem razy tyle, co jego była żona.

Wreszcie ustalając wysokość alimentów, Sąd miał także na uwadze fakt, że pozwany poza obowiązkiem alimentacyjnym, zaspokaja także inne potrzeby córek tj. kupuje im odzież, czy czyni okazjonalne prezenty.

Pozostała część usprawiedliwionych potrzeb małoletnich (nie znajdująca odzwierciedlenia w świadczeniach pozwanego), przy uwzględnieniu osobistych starań o ich utrzymanie i wychowanie (art. 135 § 2 k.r.o), winna zostać pokryta przez matkę małoletnich, która w ocenie Sądu nie wykorzystuje w pełni swoich możliwości zarobkowych.

Z tego też względu Sąd oddalił jej powództwo o zasądzenie alimentów od pozwanego – byłego męża.

Przede wszystkim wskazać należy, iż nie było przedmiotem badania Sądu, wbrew twierdzeniom pozwu, czy sytuacja M. K. (1) uległa w związku z rozwdem stron pogorszeniu.

Jak bowiem wynika z akt rozwodowych, rozwód stron nastąpił bez orzekania o winie. Do rozstrzygnięcia o obowiązku alimentacyjnym zastosowanie miał więc przepis art. 60 § 1 k.r.o zgodnie, z którym, małżonek rozwiedziony, który nie został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia i który znajduje się w niedostatku, może żądać od drugiego małżonka rozwiedzonego dostarczania środków utrzymania w zakresie odpowiadającym usprawiedliwionym potrzebom uprawnionego oraz możliwościom zarobkowym i majątkowym zobowiązanego.

Jak więc wynika z powyższego, w obszarze zainteresowania Sądu znajdowała się jedynie okoliczność, czy sytuacja majątkowa i zarobkowa powódki pozwala na przyjęcie, iż jest ona w niedostatku, a więc czy ma obiektywnych możliwości zaspokojenia swoich potrzeb.

Po przeanalizowaniu zebranego w sprawie materiału dowodowego, Sad doszedł do przekonania, iż wykształcenie, charakter zatrudnienia oraz stan zdrowia M. K. (1) pozwala jej na pozyskanie dochodu zaspokajanego jej potrzeby.

Przede wszystkim wskazać należy, iż powódka jest młodą, świetnie wykształconą osobą. Po drugie, nie stwierdzono u niej przeciwwskazań do wykonywania pracy zarobkowej, a fakt nadwyrężenia kręgosłupa jest nieodzownie związany z jej zawodem i w ocenie Sądu, dotyczy większości osób wykonujących profesję stomatologa. Zresztą powódka nigdy nie starała się o uzyskanie jakichkolwiek świadczeń z powyższego tytułu. W tym stanie rzeczy, sąd uznał, iż uzyskiwane przez powódkę wynagrodzenie, które mając na względzie realia gospodarcze mogło by być wyższe(gdyby powódka choć częściowo utrzymała swoją prywatną praktykę stomatologiczną, skoro i tak zatrudnia opiekunkę do dzieci), nie pozwala za uznanie ją za osobę znajdującą się w niedostatku. W ocenie powyższego, jednocześnie nie miały znaczenia podnoszone przez powódkę okoliczności, iż w czasie małżeństwa z pozwanym, żyła na wyższym poziomie i korzystała z lepszych produktów i usług albowiem , jak wskazano powyżej, przedmiotem badania Sądu nie było porównanie sytuacji powódki sprzed rozvodu z sytuacją obecną.

Mając na uwadze powyższe, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz małoletnich powódek, alimenty w łącznej kwocie 3.000 zł (1.600zł na rzecz małoletniej M. K. (3) oraz 1.400 zł na rzecz małoletniej D. K.), co znalazło wyraz w pkt I i II wyroku.

W pkt III wyroku Sad oddalił dalej idące powództwo, w tym powództwo M. K. (1) o zasądzenie alimentów od pozwanego na swoją rzecz.

Dokonując powyższych rozstrzygnięć Sąd oparł się w głównej mierze na zgromadzonych w sprawie dokumentach, których wiarygodności żadna ze stron nie kwestionowała, a także na dowodzie przesłuchania stron, w zakresie, w jakim były one spójne, logiczne i wzajemnie się uzupełniały. Wskazać przy tym należy, iż Sąd nie znalazł podstaw, aby odmówić wiarygodności przedłożonym przez pozwanego zaświadczeniom o zarobkach, a fakt ujawnienia w dwóch zaświadczenia różnych kwot wynikał z faktu, wskazania wynagrodzenia w wysokości brutto i netto. Zaświadczenie to zostało sporządzone przez upoważnioną do tego osobę, a doświadczenie Sądu pozwala na przyjęcie, iż charakter i sposób przedstawienia zarobków różni się u poszczególnych pracodawców.

Sąd oddalił wnioski dowodowe o dopuszczenie dowodów z paragonów na k. 12-14 albowiem nie wynika z ich treści jakie przedmioty zostały zakupione ani na czyją rzecz.

Sąd, na potrzeby niniejszego procesu, nie brał pod uwagę okoliczności posiadania przez powódkę kwoty pochodzącej z dokonanego przez strony podziału majątku albowiem wypłacona powódce kwota nie miała de facto charakteru przysporzenia, skoro nieodzownie łączyła się z utratą własności domu. Nie można więc wymagać od M. K. (1), aby pieniądze te przeznaczała na cele alimentacyjne, tym bardziej, iż dysponuje ona środkami oraz alimentami na zaspokojenie potrzeb swoich i dzieci. Podobnie, oceniając sytuację finansową pozwanego, Sąd nie uwzględnił zaciągniętych przez niego zobowiązań. Fakt wysokich zobowiązań pozwanego nie może w ocenie Sądu mieć aż tak znaczącego wpływu na sytuację uprawnionych do alimentacji powodów, aby pomimo znacznego wzrostu ich potrzeb pozbawić małoletnich całkowicie prawa do stosownego podwyższenia alimentów, jak to wskazywał pozwany. Powszechnie przyjmuje się w doktrynie i orzecznictwie, iż fakt, że zobowiązany do alimentacji ma zobowiązania wobec osób trzecich nie może stanowić uzasadnienia dla ograniczenia środków przysługujących małoletniemu dziecku.

W punkcie IV wyroku nakazano pozwanemu na podstawie przepisu art. 113 Ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych uiszczenie na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, od uiszczenia których powódki były zwolnione, tytułem opłaty od pozwu w wysokości 240 zł, tj. 5% z 4.800 zł (400 zł x 12 miesięcy).

Z uwagi na częściowe uwzględnienie powództwa i zbliżony stosunek w którym obie strony uległy przeciwnikowi, Sąd na podstawie art. 100 k.p.c. zniósł wzajemnie koszty procesu między stronami.

W oparciu o przepis art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. wyrokowi w punkcie I i II nadano rygor natychmiastowej wykonalności.

Z./

1. odnot;
2. odpis doręczyć pełn. powódek;

3. kal. 14 dni.

W., 2013-05-27